

ANUL VII. - No. 14
15 Maiu 1931

„Hristos, Regele, Națiunea“
„România a Românilor“

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

A. C. Cuza: Manifest. — Lupta contra partidelor.

F. Colmet Daage: Progrese jidovești în Franța.

G. Făcăoaru: Politica etnografică și colonizarea Macedo-Românilor.

L. A. N. C. — către poporul român.

Votați linia culcată.

Candidaturile L. A. N. C.

G. F.: Alegeri și L. A. N. C.

Președinția L. A. N. C.: Comunicat.

Ciocniri între regalști și Evrei, la Paris.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaieu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA BOB N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

„Liga Apărării Naționale Creștine“

— L. A. N. C. —

LUPTA CONTRA PARTIDELOR

Manifest

Frați Români,

La alegerile generale din 1, 4, 6 și 8 Iunie 1931, vor veni să vă ceară voturile :

Partidele — toate la fel — și Liga cuzistă.

Ce au făcut partidele, de când guvernează țara cu puteri absolute, dela 1866 și până astăzi, vedeți. Ce vrea Liga cuzistă, cunoașteți, după doctrina și programul ei, și după lupta, pe care o duce conducătorul ei, de patruzeci de ani.

Cuziștii luptă prin L. A. N. C., ca să înlăture guvernarea abuzivă, în afară de Constituție, a partidelor pentru partide — unite cu Jidanii — și să pună în locul ei, guvernarea constituțională a nației pentru nație, a Românilor pentru Români.

Sistemul de guvernare prin partide — chemându-le „să facă alegerile“ — a nenorocit țara.

Acest sistem, în adevăr, poate fi bun aiurea, în Anglia sau în Franța, unde partidele

sunt dominate de nație. Dar nu în România, unde nația este dominată de partide.

La noi :

Cine zice partid, zice interese de partid. Cine zice interese de partid, zice interesele partizanilor. Cine zice interesele partizanilor, zice interesele particulare, deosebite de interesele nației.

Aplicarea sistemului de guvernare directă, prin partide, în România, trebuia, dar, în mod fatal, să ducă la compromiterea intereselor nației, de către interesele particulare ale partizanilor, organizați în cluburi.

Acest sistem politic, favorabil lor, partidele l-au impus Regilor Carol I și Ferdinand I, cu nesocotirea literei și spiritului Constituției. Constituția zice lămurit :

Art. 88. Regele numește și revoacă pe miniștrii Săi.

Dar până acum, Regele în loc să-și numească pe „Miniștrii Săi“ — a încredințat guvernul „șefilor de partid“, cari ei și-au numit pe miniș-

trii lor, aleși dintre partizanii din cluburi.

Șeful de partid, și miniștrii formând guvernul, au numit apoi și pe „reprezentanții națiunii“ — presupuși că le controlează guvernarea, ca Parlament de sine stătător și liber ales — impunându-i alegătorilor să-i aleagă pe aceștia „candidații guvernului“, dispunând de întregul aparat de administrare al Statului : pus la dispoziția lor, împotriva celorlalte partide, „din opoziție“. Nu numai administrația țării, ci și magistratura chiar — reprezentând puterea judecătorească — au fost subordonate partidelor dela guvern, cari le-au degradat făcându-le instrumente ale intereselor lor.

Astfel, aplicarea sistemului de guvernare, constituțional, parlamentar — bazat, în esența lui, pe separațiunea puterilor Statului — a dus în țara noastră, la monstruoziitatea confundării tuturor puterilor, în una singură, care este :

Puterea partidelor.

Regele, în deosebi, ca șef suveran al puterii executive, a fost desbrăcat de preroga-

tivele sale constituționale, și redus la starea de ficțiune.

Rezultatul se vede.

Frați Români.

Sărăcia generală se întinde asupra țării. Camăta zugrumă satele. Specula jidănească ne pradă. Dările ne istovesc. Jidanii cuceresc România.

Toate aceste nenorociri, suferinți, umiliri și primejdii, se datoresc, în ultima analiză, *partidelor* cari au guvernat fără fără control și fără răspundere.

Sărăcia generală: se datorește partidelor, cari, la 1866, când a început guvernarea lor, au găsit o țară bogată, și au dus-o până la istovirea de azi, ca să-și satisfacă partizanii.

Camăta care zugrumă satele: este cămăta partidelor, fie direct, prin băncile lor — cum sunt, în deosebi, băncile partidului liberal — fie indirect, tolerând pe toți cămătarii din cluburi.

Specula jidănească: este specula sprijinită de partide — datorită partizanilor amestecați cu Jidanii, în toate întreprinderile — și fără complicitatea căroră, ea nu ar fi cu putință.

Vindem grâul cu 1 leu 50, dar cumpărăm țărăța cu 4 lei și pâinea cu 8. Vindem porumbul cu 1,25, dar cumpărăm cutia de chibrituri cu 3 lei. Plătim zahărul cu 40 de lei, care aiurea — tot același zahăr, al nostru, — se vinde cu 12. Toate fabricile jidănești, pun în consumație, foarte scump, mărfuri false, cari nu rezistă consumului normal, după preț. Dar partidele nu intervin, având guvernul în mână, ca să pună capăt acestui jaf al speculei jidănești, săvârșit la adăpostul taxelor vamale ocrotitoare, ale unei așa zise „industrii naționale“, care este

întreținută artificial, în paguba nației.

Dările ne istovesc — din cauza partidelor, cari le-au mărit mereu, risipind banii publici, ca să-și întrețină partizanii. Din cauza aceasta, funcționarii utili, modești, sunt aruncați pe drumuri, iar salariile celor rămași, sunt reduse prin „curba de sacrificii“ la salarii de mizerie.

Jidanii cuceresc România — susținuți de partide, ale căror guverne nu le pun nici o piedică, pentru că partizanii lor, sub o formă sau alta, sunt plățiți de jidani.

Toate aceste nenorociri, datorite partidelor numai, au provocat o adâncă nemulțumire, mergând până la revolta legitimă, în marea mulțime a Românilor nedreptățiți, în țară la dânsii.

Frați Români,

M. S. Regele Carol II-lea — *El însuși victimă augustă a politicei de partid* — ocupând tronul înaintașilor Săi glorioși, la 8 Iunie 1930 — a găsit țara într-o stare de criză generală, primejdioasă, pentru ordinea Statului și pentru existența nației însăși.

În fața acestei crize generale-economice, financiare, politice, sociale și morale — M. S. Regele a socotit, că primejdia nu se poate înlătura decât prin unirea tuturor conducătorilor politici, din partide, vinovate în primul rând de această criză: chemându-le dar să constituie un **GUVERN NATIONAL**, ca ele înșiele împreună să îndrepte greșelile lor.

Partidele au refuzat.

Două săptămâni, tratativele partidelor — s'au învrăjmășit, dela împărțirea „puterei“. Până când d. Nicolae Titulescu, căruia M. S. Regele îi încredințase misiunea de a forma guvernul național, a fost

silit să-și depună mandatul.

Nu mai rămănea dar M. S. Regelui, decât o singură cale.

Un guvern în afară de partide.

În consecință, M. S. Regele a însărcinat pe d. Prof. Nicolae Iorga să formeze acest nou guvern, pe care l-a format din elemente calificate, de specialiști, și venind să guverneze în calitatea aceasta, nu ca reprezentant al vreunui partid, cu obligația de a-și satisface clientela din cluburi. Într'un cuvânt:

Guvernul Nicolae Iorga, nu este guvern de partid, guvernând pentru partizani, ci guvern constituțional, guvernând pentru a satisface interesele nației.

Din primul moment, însă, șeful guvernului, d. Nicolae Iorga nu și-a expus programul, ci a declarat textual unui reprezentant al presei streine, la 25 Aprilie 1931:

„Noul guvern, nu are program pozitiv și definitiv, ci se va conduce după nevoile zilei“.

Este drept că apoi, la 30 Aprilie, 1931, cu prilejul disolvării Adunărilor, d. Nicolae Iorga și-a schimbat părerea expunând un program al guvernării sale. Dar în acest program, nu atinge nevoile zilei, cele mai urgente. În deosebi, nu se ocupă de problema jidănească, cea mai urgentă și mai gravă, dintre toate problemele interesând existența nației românești, imediat și permanent.

Frați Români,

„Liga Apărării Naționale Creștine“ L. A. N. C. se conduce și ea după nevoile zilei: dar privite în lumina principiilor și a doctrinei sale științifice, și având un program pozitiv și definitiv, care îi servește de călăuză sta-tornică.

Pentru L. A. N. C., problema

cea mai însemnată, cea mai gravă este *problema jidănească*: pe care ea luptă să o rezolve prin *eliminarea Jidanilor*.

Căci Jidanii, la noi, nu caută numai câștigul material. Ci lucrează sistematic cu să ocupe România, capământ jidănesc.

Aceasta nu este o întâmplare, ci li se impune pretutindeni de către RELIGIA lor: bazată anume pe distrugerea celorlalte nații, ca să le ocupe pământul.

Cartea lor „sfântă“, Thora, zice (A doua lege):

„72. Și când Iehova, Dumnezeuul tău, ți le va da în „putera ta, tu să le bați, să le perzi cu desăvârșire: legământ cu ele să nu închei și milă de ele să nu-ți fie...“

„5. Ci așa să faceți cu dânsele: altarele lor să le surpați, și stâlpii lor să i sfărmași...“

„16. Și să mânânci toate popoarele, pre cari Iehova Dumnezeuul tău, le va da ție, ochiul tău să nu le cruțe...“

„22. Și Iehova Dumnezeuul tău va alunga aceste națiuni d'înaintea ta încetul cu încetul...“

„24. Și pre regii lor li va da ție în mână și tu să faci să piară numele lor de sub cer. Nimenea nu va putea sta în față cu tine, până ce nu i vei perde.

„81. Luați aminte de toate ordinele, pe cari eu astăzi vi le spun, ca să le faceți; pentru ca să trăiți, și să vă „înmulțiți și să intrați și să luați în stăpânire pământul, „pre care Iehova cu jurământ l'a promis părinților voștri“.

Cu aceste învățături criminale, ale religiei lor *diabolicești* — cum le-a zis însuși Mântuitorul Hristos — Jidanii lucrează pe toate căile, ca să surpe bazele statului românesc, pentru a ne distruge ca nație.

Toți »comuniștii«, sunt Jidani. Toți spionii sunt Jidani. Toți falșiții frauduloși,

cari, compromis creditul țării sunt Jidani. Toți incendiatorii asigurați, sunt Jidani. Toți negustorii de carne vie, proxeneți, sunt Jidani. Toți fabricanții și vânzătorii de alcool otrăvit, sunt Jidani. Toți autorii și negustorii de scrieri și de filme pornografice, sunt Jidani. Toți „ziariștii“, anarhiști, și insultători ai României, sunt Jidani.

De-aceea, marele nostru cugetător, filosoful Vasile Conta profesor la Universitatea din Iași, a zis, în ședința Adunării deputaților, dela 5 Septembrie 1879, cerând să nu se dea drepturi Jidanilor:

„Noi, dacă nu vom lupta în contra elementului jidovesc, vom peri ca națiune“.

Aceasta este *marea primejdie*, care ne amenință; și pe care partidele se prefac că nu o văd: pentrucă partizanii lor sunt amestecați cu Jidanii în toate afacerile, și sunt plățiți de Jidani.

De-aceea, dela partide, nu ne putem aștepta la nici un bine.

Partidele, sunt uneltele oarbe ale cuceririi României de către Jidaui.

Frați Români,

Luați seama bine!

Partidele înlăturate de a mai «face alegerile», cu tot aparatul Statului: se pregătesc acum să impună Regelui revenirea la acest sistem de guvernare perzător. Dacă partidele ar reuși în aceste alegeri!

Nici un Român conștient și iubitor de neam, nu poate dar să dea votul său vreunui partid.

După ce am scăpat momentan, de partide — cari ne-au sărăcit și ne-au umilit — nu noi putem fi aceia cari, prin

votul nostru, să voim a readuce guvernarea partidelor.

Votați pe Cuziști!
Votați semnul linia culcată, orizontală drum drept.

Noi mergem pe drumul drept al mântuirii nației românești, de Jidani și partide.

Atitudinea cuziștilor cu L. A. N. C. față de guvernul Nicolae Iorga, se lămurește astfel dela sine:

L. A. N. C. aprobă în totul sistemul acestul guvern, de a nu fi guvern de partid.

L. A. N. C. va sprîlîni toate măsurile guvernului cari vor fi conforme cu acest sistem, și nu vor contrazice propria sa doctrină, și realizarea programului ei.

L. A. N. C. afirmă încă odată necesitatea abso-lută, urgentă, de a rezolvi problema jidănească prin eliminarea Jidanilor.

Frați Români!

Votați pe Cuziști!
Votați semnul linia orizontală drum drept al L. A. N. C.

Nu votați semnele partidelor, cari toate sunt tot una: îngrijind numai de interesele partizanilor lor, uniți cu Jidanii. Orice semne ar avea, și sub orice nume s'ar ascunde.

Mergeți la vot, conștienți de datorlia momentului: de a nu readuce, prin votul vostru, partidele din nou la guvern.

Aceasta ar fi rătăci-rea din urmă, mai rea decât cea dintâiu.

Votați pe Cuziști!
Votați semnul drum drept!

Să trăiască România Românilor!

Iași 6 Mai 1931

Președintele Suprem al
L. A. N. C.

A. C. CUZA.

Progrese Jidovești în Franța

de Félix Colmet Daage (Paris ¹⁾) avocat la Curtea de Apel.

Fie ca aceste câteva rânduri să vină ca o mângâiere pentru amicii noștri români, cari se plâng de invazia jidovească din țara lor.

Nici Franța nu este scutită. Firește, sunt mai puțin numeroși aici, ca în România. Înainte de războiu erau vre-o sută de mii. De atunci numărul lor s'a îndoit prin năvala coreligionarilor lor veniți din Europa Centrală și Răsărit.

Dar mai ales s'a accentuat influența lor generală. Odinioară, Jidanii se țineau în domeniul activității lor normale: Comerțul, finanța. Rotschildii, Pereire-ii, Hirsch-ii, Ephrussi-i erau, în Franța, mari Jidani de afaceri, cunoscuți din timpul Imperiului al doilea ²⁾. Fiind foarte bogați, prin acest simplu fapt, au dobândit acel merit, care, în epoca noastră, e declarat suficient, pentru cei ce se ocupă cu afacerile mari.

De atunci, Jidanii nu au părăsit nimic din pretențiunile lor, bă din contră: actualmente principalii intermediari pentru cumpărarea și vânzarea pământurilor, ce constituiesc la noi, ca și în România, principala avuție a țării, sunt Jidanii, și lucru mai grav încă, comerțul grânelor e pe dea întregul controlat de un Jidan, Louis Dreyfus.

Totuși Jidanii par că nu țin la posesiunea însăși a pământurilor, pe care le socotesc o avuție prea fixă. Ei se preocupă mai mult de averea imobiliară din orașe, căci ea dă mai degrabă posibilitatea speculării — fie prin ridicarea ori scăderea prețurilor, fie prin dărmarea imobilelor vechi și reconstruirea lor. Dela războiu încoace, au făcut afaceri strașnice, în Avenue des Champs-Élysées.

Progresele lor comerciale nu înseamnă însă nimic față de progresele lor în administrație și în lumea judiciară.

Franța era, până acum treizeci de ani, aproape neatinsă.

¹⁾ Eminentul avocat al Curții de Apel dela Paris a trimis acest articol foarte important gazetei L. A. N. C. „Acțiunea Română,” ce apare la București, Bd. L. Gatargi 9 bis, pentru care articol îi mulțumim călduros, și-l rugăm să fie sigur și d-sa, ca și toți francezii care urmăresc cu dragoste și încordare, lupta noastră, de toată nețărmurita noastră recunoștință.

²⁾ Domnia împăratului Napoleon III (1848—1852—1870).

Ce vedem însă, astăzi?

Prezidentul Consiliului Prefecturii Seine e un Jidan: d. Grunebaum-Balin.

Primul Prezident al Curții de Apel din Paris e un Jidan; d. Eugen Dreyfus.

În ziua când a prezidat întâia oară, în frumoasă sală a Palatului de Justiție, partea rezervă publicului era înțesată de Jidani, mulți în caffane lungi, ca acei pe cari îi întâlnești, în Paris, prin cartierul Place des Vosges; veniau să asiste la acest succes, încă fără precedent, al coreligionarului lor.

În 1926, pe vremea guvernului prezidat de francmasonul Herriot, printre cei zece principali funcționari ai Ministerului de Justiție, menționați în agenda Palatului de Justiție, cinci erau Jidani.

Jidanii de ambele sexe abundă în barou. S ar putea întrezări momentul apropiat când șeful Ordinului avocaților, „decanul”³⁾ va fi un Jidan lucru ce încă nu s'a întâmplat.

A trebuit să se și stabilească un fel de „numerus clausus” tacit, pentru a bară accesul unui număr prea mare de Jidani, în Consiliul Ordinului avocaților și în conferința tinerilor avocați stagiați, însă aceste stăviliri, pur morale, riscă să vie răsbite.

În mod general avocații jidani cari pledează actualmente la Paris, nu se evidențiază prin nici un talent deosebit, unii pledează binișor și cu extraordinară înversunare, aceeaș înversunare care îi face pe unii consângeni ai lor să vândă în Orient, covoare turcești fabricate în Germania sau mătăsuri venite direct dela Lyon.

Această înversunare n'a întârziat să vatem mult demnitatea și buna credință cu care erau obișnuite moravurile noastre latine, în debaterile judiciare.

Însă, isbitor este mai ales faptul jidănilor avocaților politicieni ce sunt plaga țării și marii corupători ai moravurilor judiciare.

Fiecare dintre aceste personaje, chiar dacă nu este Jidan el însuși, va avea drept colaboratori. Jidani, avocați ca și el, ca să pledeze în locul lui, în afacerile prea delicate în care îi este teamă să nu se compromită. Fiecare se va mulțumi să îndrumeze doar procesul în cu-

³⁾ le bâtonnier.

lise și să încas.ze profituri oculte.

Colaboratorul la Palatul de Justiție al lui Raoul Péret, fost ministru, așa de grav compromis în falimentul Oustric, e un Jidan.

Paul Boncour nu e Jidan, însă cei doi principali colaboratori ai săi sunt Jidani.

Deasemenea în ceea ce privește pe de Moro Giafféri, Anatole de Monzie, Nogaro, etc...

Dealtminte, nu numai avocații politicieni sunt cei cari recurg la bunele oficii ale Jidanilor, cari „sunt așa de serviabili”, cari „au așa de bune relații în lumea afacerilor”, „cari pot să aducă o clientelă așa de numeroasă!”

Aproape toți avocații judecă la fel; ei cred că un avocat jidan, în epoca noastră de iudeo-masonerie, poate avea mai multă influență asupra magistraților necăjiți de avansări întârziate sau asupra experților.

Spre uarea noastră fericire însă, până în prezent avocații se înșală. Afară de unele cazuri politice, unde își pierde ușor capul, magistratura noastră, în întregul ei, e săracă, dar rămâne cinstită.

Tot așa și cu funcționarii Statului.

E uimitor chiar să constați că, cu toată priveliștea ce li se oferă cu toate ispitele cu care sunt momiți și cu toate că lea fa le este neîndesulătoare, numai așa de puțini magistrați și funcționari se lasă corupți.

Franța își datorează acest bine, puternicii sale civilizații creștine de altă dată care imbibă, chiar fără voia lor, pe Francezii de astăzi, căci cum a spus-o mjunat, Melchior de Vogué: „morții călăuzesc pe cei vii”.

Din fericire, Franța își păstrează însă această virtute, care a lipsit întotdeauna sârmanei Rusii: Cinstea Publică.

Dumnezeu să i-o păstreze! căci cu regimul politic la care este supusă, cu un parlament desconsiderat, fără șef, fără Rege, ce i-ar mai rămânea? Paris, 8 Martie 1931.

IN INSTITUTUL DE SURDOMUȚI al Statului, din Cluj, se primesc copii surdo-muți (băieți și fetițe), apți pentru instruire, dela vârsta de 7 până la 11 ani. Cererile timbrate, însoțite de actul de naștere al copilului, se vor înainta Direcțiunii Institutului, până la 1 Iunie a. c.

Politica etnografică și colonizarea Macedo-Românilor

Țara noastră, în situația actuală, are prea puțini vecini, prieteni. Suntem o insulă latină, înconjurată de o mare de slavi și de turanici.

România-Nouă, cuprinde un teritoriu destul de mare, cu cele mai variate bogății și regiuni. Hotarele țării, închid însă și o populație destul de variată din punct de vedere etnic.

Datorită vitregiei vremurilor, în decursul istoriei, s'au așezat printre Români din cuprinsul hotarelor naturale: Tisa, Nistru, Dunăre și Mare, foarte multe neamuri. Unele cu intenția manifestă de a schimba caracterul etnic al provinciilor — vremelnic subjugate —, iar altele, atrase numai de bogăția țării și de nepăsarea conducătorilor politici, au venit pentru robirea economică a naționalilor. Din prima categorie, fac parte masele compacte de minoritari, iar din a doua, fac parte Jidani — dintre care, mulți au jucat dublul rol —, considerând mai ales situația din Maramureș și din Basarabia.

Acolo unde minoritarii sunt în masă compactă, ei sunt un pericol național constant pentru țara noastră. Toată activitatea lor centrifugă intereselor noastre naționale, dovedește suficient afirmația de mai sus. În ultimul războiu, am avut nenorocita ocazie, să verificăm loialitatea a două neamuri: Bulgarii din Cadrilater și Jidani din Vechiul-Regat.

Să analizăm deocamdată situația politică a Bulgarilor din Cadrilater, unde s'a dus cea mai nenorocită politică de stat, dela războiu încoace.

Prin pacea dela București din 1913, România alipește la Dobrogea veche, două județe: Durostor și Caliacra. Aceste județe, au făcut trup comun cu țara lui Mircea cel Bătrân, care se întitula, printre altele, și rege al cetății Dârstorului. Încă din vremea Romanilor, aceste ținuturi au fost sub o administrație comună, mai cu seamă după cucerirea Daciei, sub împăratul Traian.

Odată cu întinderea stăpânirii otomane, până la Dunăre s'a schimbat și caracterul etnic al Dobrogei: peste Români băștinași, s'au așezat și alte naționalități. Mai întâiu: Turci, Tătari și Greci, iar mai la sud pe linia Rusciuk—Varna, se aflau Bulgarii. Numai după întemeierea statului bulgar, 1878, județele de azi — Durostor și Caliacra —

au fost colonizate cu Bulgari, aduși dela poalele munților Balcani. Astăzi se mai găsesc bătrâni bulgari, care își aduc aminte, când au venit cu părinții lor, ca buni coloniști, în părțile Cadrilaterului.

Retrocedarea Cadrilaterului în 1913, a însemnat repararea unei nedreptăți istorice. Pământul strămoșesc, deslipit și înstrăinat, s'a reîntors la matca sa. Dar, acest pământ locuit odinicară de Români, acum era înstrăinat, majoritatea populației, este de origină turco-bulgară.

Guvernele succedate până în 1916 au fost incapabile să repare această cotropire etnică; politica de stat, s'a redus la lupte mărunte de partid, care ne-au surpat ultimele energii naționale . . . Abia după războiu, când s'a văzut purtarea lasă și criminală a Bulgarilor din Cadrilater, față de trupele noastre în retragere, s'a început aiba în 1922, colonizarea cu Români din Regat și din Macedonia greco-sârbo-bulgară.

În 1918, când au intrat trupele noastre în teritoriul desorbit, Bulgarii din Cadrilater s'au opus, cerând protecția trupelor engleze, sub care au cerut — sus și tare — să se facă plebiscit, potrivit pactului wilsonian. Plebiscitul a fost în favoarea noastră, datorită cuminenței musu'mane, care s'a desolidarizat de Bulgari.

Acest lucru, noi l-am uitat prea repede, dovadă că în ultimii ani, au emigrat mai mulți Musulmani, decât Bulgari. În comparație cu numărul populațiilor din ambele categorii. Aceasta, datorită politicii de partid, care n'a înțeles niciodată să se pună în serviciul cauzei naționale.

Colonizările cu Macedo-Români, începute aiba în 1922, au devenit tot mai intense, până în Noembrie 1928, când a venit la putere guvernul național-tărănesc. Odată cu acest guvern, toată politica colonizărilor din Cadrilater, s'a inversat: *nimic pentru Români, totul pentru Bulgari.*

Datorită acestei directive a politicii noastre de stat, dictată și susținută de către deputatul iredentist Pencoff, Români din Regat și cei din Macedonia, colonizați de stat în Cadrilater, au început să fie persecutați de locuitorii bulgari și mai târziu chiar de autoritățile de stat și administrative înstrăinate.

Desperați, mulți coloniști s'au reîntors depe unde au fost aduși.

Odată cu venirea guvernului Maniu, toți funcționarii administrativi din județele Durostor și Caliacra, a căror atitudine românească nu convenea Bulgarilor, au fost mutați; cei mai mulți în Basarabia, ori la sute de km. depărtare de gospodăriile lor. De notat că, aceste mutații, au fost dictate chiar în mijlocul iernii geroase din 1928—929. Notari cu câte 7—8 copii, cu gospodărie și împroprietăriți cu drepturi coloniști în Cadrilater, au fost mutați în „interes de serviciu,” în afară de Cadrilater.

Personal, fiind pretor în acel timp în jud. Durostor, am fost mutat în interes de serviciu în jud. Tutova, pentru motivul că am luat apărarea coloniștilor și m'am opus încălcărilor de lege. Mi s'a dat ordin dela prefectura județului, să scot de prin casele Bulgarilor pe coloniștii macedoneni, care ocupau o cameră cu 10—12 membri în familie, pe când Bulgarul-gazdă, avea 2—3 camere, pentru 4—5 membri în familie. Mulți coloniști, au fost nevoiți să se adăpostească prin grajduri sau pivnițe, cu copii mici, în mijlocul iernii. Iarna anului 1928—929, a fost iarna prigonirii și a desmățului politic, pe care Bulgarii din Cadrilater, l-au înfăptuit fără nici o socotință.

La toate primăriile comunale, s'au instalat comisii interminare prezidate de Bulgari. Notarii și secretarii, comunali, funcționari de carieră, au fost înlocuiți peste tot cu Bulgari sau agenți electorali de ai guvernului și pe placul Bulgarilor, care făceau toate recomandările la centru deputatului Pencoff.

Odată primenit aparatul administrativ, Bulgarii ajutați de coadele de topor, s'au pus la lucru: mai întâiu, au fost revizuiți coloniștii, luându-se la cei mai mulți o parte din terenurile cu care au fost împroprietăriți. Apoi, au evacuat pe coloniști, din casele Bulgarilor, sub motiv că prin aceasta se vor curma neînțelegerile dintre unii și alții.

Patima politică, alimentată de șovinismul bulgar, a mers până acolo că, nici armata n'a rămas neatinsă: ofițeri de origină macedo-română au fost mutați din garnizoana Silistra, prin Moldova, departe de familiile lor din Cadrilater; acești ofițeri, au făcut războiul în armata noastră, deci erau cetățeni mult mai buni ca deputatul Pencoff.

Din toate acestea, au câștigat Bulgarii, care și au văzut ținta atinsă: revizuirea legii Dobrogi-

Noi și zădărnicea colonizărilor.

Soc. „Dobrogea,” iridentă Bulgarilor dela Sofia, și-a atins scopul, fără să mai riște viața unor comitații. Legea Dobrogeii-Noi, este elaborată după sugestiile deputaților bulgari; din punctul de vedere românesc,

această lege este o monstruozitate și o crimă națională. Actualul guvern, prezidat de marele nostru istoric, ar face un gest istoric dacă ar abroga această lege ant-constituțională și anti-românească.

Incidentele dintre Macedo-Ro-

mâni și Bulgari, nu se vor sfârși cât timp Bulgarii din Cadrițator vor continua să fi gazdele comitațiilor!

G. Făcăoaru
Hunedoara

L. A. N. C. către Poporul Român

Imprejurări grele, întâmplări ciudate ne îndeamnă să ne adresăm din nou către voi. Păharul amărăciunilor și neșezurilor s'a umplut din nou și de nu ne trezim, va trebui să-l bem iarăși până'n fund, căci țara noastră, binecuvântată de Dumnezeu, este ajunsă în marginea prăpastiei. Par'că ceva blestem apasă asupra sortii noastre, de nu ne mai întâlnim cu pacea, liniștea și binele, de care au avut parte să se bucure alte neamuri.

Pe vremea când eram stăpâniți de streini, nu ne miram de vitregia sortii și greutatea năcazurilor, împăcându-ne cu gândul că dela strein nu poți aștepta binele. Inșă nici când nu ne-am pierdut nădejdea într'un viitor mai bun. Doriaam cu mare foc unirea tuturor Românilor, sub stăpânirea românească, dela care eu tot dreptul speram liniștea, ușurința, dreptatea, libertatea, binele și adevărata dragoste frățească.

Sunt 12 ani trecuți, decând Atotputernicul ne-a scos de sub călcăiul streinilor. Dar binele așteptat n'a mai venit la noi. Amarul și năcazul se ține lanț de grumazul nostru. Cu adevărat ne putem întreba că: de ce? Cine-i de vină că s'au năpustit asupra noastră relele până într'atata? Doară n'am avut conducători? Ba da! Și încă atâtea rânduri! Atunci? Le-a lipsit ceva? Cartea? Invățătura? Priceperea? Plata? Sau doară cetățenii nu i-au ascultat? Purtat-au război și de atunci încoace? Nu, nu, nu!

Nu le-a lipsit nimic, din toate acestea. Nici învățătura de carte, căci om neștiutor și lipsit de știință nici nu s'a îndesat la conducere. Plata încă nu le-a lipsit. Din contra. Cetățenii i-au ascultat, căci doar cine e mai ascultător și mai supus ca Românul? Război cu alte țări nu au purtat.

Atunci totuși ce le-a lipsit? Căci nu se poate închipui ca atunci, când îți ștau la îndemână toate cele trebuincioase pentru îndeplinirea bună a unui lucru, totuși să nu reușești bine. Și în țara noastră vedem că reușita gospodăriei este rea. Va să zică conducătorii țării noastre de fapt, totuși, nu au avut tot ce le trebuia pentru ca roadele muncii lor să fie bune. Ei, dară ce le-a lipsit?

După cum îi cunoaște *acuma* lumea și după cum au spus ei înșiși, unul despre altul, în public, prin scris și cu vorba, totdeauna când se criticau în fața țării și lumii întregi — vedem cu toții, că tuturor conducătorilor ce ne-au stăpânit dela unire încoace, le-a

lipsit: *dragostea de țară, de adevăr și dreptate, sufletul curat și OMENIA*. Știm cu toții, știe lumea întreagă, că dela întregirea neamului și până azi, toți conducătorii, cari s'au pus și părăndat la cârma țării, în loc să tragă și îndemne poporul la unire și înțelegere frățească, l-au desbinat și împărțit în partide, — în loc să facă bine și dreptate între cetățeni, fărădelegile și nedreptățile le-au fost tată și mamă, — în loc să cruce și sporească averea țării, au tâlhărit-o și jefuit-o ca'n codru — în loc să sprijinească pe cei năpăstuiți, în loc să apere și protejeze pe cei năcăjiți și asupriți de soarte, în loc să ușureze greutatea poporului, după cum l-au amăgit mereu, ei tot mai tare i-au îngreunat și jefuit, — în loc să facă pe Român stăpân în țara sa, ei toți s'au însoțit și prins de braț cu streinii, cari nu ne-au iubit și i-au ridicat pe aceștia pe scaune — în loc să se înțeleagă frați cu frați, au purtat adevărat război frățesc, plin de ură și răutate, spre bucuria streinilor pismași, spre mirarea lumii întregi, spre nefericirea țării.

Asta este iubire de țară? dreptate? adevăr? suflet curat? credință? omenie? vrednicie?

Ce sunt toate acestea?

Tradare! Crime! Și ce sunt cei ce le-au făcut, altceva decât trădători de țară și criminali! după cum înșeși legile țării noastre îi numește.

M. S. Regele Carol II, văzând aceasta stare de nesuferit, a încredințat pe d. Titulescu să facă un guvern de unire și înfrățire românească a tuturor oamenilor de bine. Dar spre mirarea lumii, acesta a încercat să adune laolaltă și să se întovărășească numai cu de aceia, cari au fost capii partidelor, ce au sărăcit și destrămat țara, — ca și cum în țara aceasta n'ar mai fi fost și oameni de cinste, — în loc să-i lase de o parte ca pe niște netrebnici și nevrednici și să chieме la conducere oameni cu credință și iubire adevărată de țară. Spre fericirea țării însă nu i-a reușit să-i strângă laolaltă.

Dacă i-ar fi reușit să adune partidele toate pe spinarea țării, ce bine ar fi putut face acelea împreună? Iși schimbau doar năravurile vechi? Nu! Dacă lupii singuratici mânâncă oi, toți laolaltă le vor săruta sau pășuna? Dacă partidele când erau singure la putere nu știau alta, decât să predeze bunurile și averea țării, în fața lumii întregi, — cum se poate închipui că laolaltă ar fi făcut altceva? De frica cui?

Doar de D-zeu nu se tem, căci suflet n'au; de țară nu le pasă, nice milă; opoziție nu îngăduie să fie, căci pe cei ce-și căscă gura pentru adevăr și dreptate îi arestează și închid. Atunci? fie Românule ce-ți mai rămăneau decât să taci și să răbzi, căci știi, așa te-ai născut, să fii rob pe veci.

În cele din urmă M. Sa a pus totuși în fruntea afacerilor țării pe profesorul N. Iorga, om cu multă carte, cunoscut de multă lume. După cum vedem din cele dintâi isprăvuri, ce le-a făcut singur, din capul său, — trebuie să mărturisim cu mare durere de suflet, — că nu avem nădejdea să sfârșească cu bine, ceea ce dela început s'a croit rău.

Ziua bună (ori rea) de dimineața se cunoaște.

Cel dintâi lucru ce l'a făcut a fost, ca și a lui Titulescu, încercarea de întovărășit cu oamenii, cari au adus țara la ruina de azi, — cu șefii partidelor. Cetiți numai epistolele ce li le-a adresat acestora imediat ce a fost încredințat cu puterea și veți vedea. Spre norocul țării, toți șefii i-au răspuns că nu le vine bine laolaltă. Alții, mai mici, însă și acuma au făcut după obiceiul vechi: mai bine au abzis de partidele vechi, decât să scape ciolanul din gură. Au trecut pe partea guvernului nou, numai să poată pescui și pe mai departe în visteria țării. Guvernul ca să-și înmulțească partidul și partizanii, i-a primit, ca pe niște poame bune și-i ține pe scaunul cel înalt și nu vede nici pricepe, că astfel de oameni nu pot face bine țării, fiind trădători și de partid și dacă buzunarul lor va cere, vor fi trădători și de țară. Nu știe domnul Iorga, că ori ce clădire făcută din material rău, nu durează mult?

A doua greșală tot așa de mare, dar și rușinoasă este: înființarea unui Minister, pentru străinii din țară, condus de un om strein de limba și legea noastră. Șarpe'n sâmb. Gândit și făcut. Neîntrebând de nime; d. Iorga face și pune stăpân strein preste toți streinii din țara noastră. Atunci stăpânirea românească ce valoare are? De ce-i pusă? Unde-i scris în Constituția țării noastre că un om singur — fie cu capul cât un ciubăr, — poate să facă așa ceva? Streinilor atât din țară, cât și afară de țara noastră, le pare bine, că necerut și nesiliți de nime, ne umilim până într'atâta. Noi nu cunoaștem țară pe întreg rotogolul pământului, — în care stăpânirile să-și fi vândut dreptul așa de ușuratic și fără lipsă și să-și fi dat puterea, pismașilor. Sau doar crede cineva că prim astfel de lucruri se pot preface lupii'n mielușei? streinii în patrioți? Se înșeală amar. Istoria tuturor timpurilor ne spune că nu se poate așa ceva.

Cum va sfârși un guvern și ce bine poate face țării, când așa începe?

Ce-i de făcut?

Aceasta este întrebarea, ce trebuie să și-o pună, ori ce om cu scaun la cap și iubitor de țară. Unde-i ieșirea din aceste încurcături? Unde-i mântuirea? Care-i calea?

Domnul Hristos, când a vrut să scape omenirea din ghiarele dukului rău și dela pieire, a spus că fiecare om poate ajunge la fericire, dacă conlucără cu darul cel de sus, ce vine dela Părintele luminilor. Să luereze fiecare, neașteptând să-i vină fericirea dela altul, să nizuiască el însuși spre cer, spre împărăția lui Dumnezeu, pe care o poate cuceri — dacă voește atârnând dela el însuși ca să meargă cu darul lui Dumnezeu spre fericire, sau cu dracul, spre nefericire și osândă.

Așa stă lucrul și cu politica țării.

Constituția și legile ne lasă și dau dreptul să ne stăpânim noi înșine, liberi. N'avem decât să ne folosim de acest drept. Aceasta o putem face, ori bine, ori rău. Cum vrem. Și a noastră este vrednicia, dacă mergând pe cărarea cea bună, arătată de legi, ajungem la bine, dar a noastră va fi și vina dacă am rătăcit.

Pentru ușurința cărmuirii, legea ne lasă și îndreptățește, ca să punem în locul nostru și să trimitem la sfatul țării pe cine voim, oameni în care ne încredem, cari sunt datori să facă tot, ce este spre binele și folosul nostru și al țării întregi. Aceasta este scopul alegerilor de deputați și senatori. Și dacă am ales oameni cinstiți, binele vine, iar dacă nu, răul este asupra noastră și a copiilor noștri, pe cari în forma aceasta îi nefericim.

Cinstea și onoarea oamenilor încă se poate ști și cunoaște ca și orice. Sunt semne destule, din cari se poate judeca valoarea oamenilor. Acestea sunt faptele lor. Iar dacă acestea nu le știm, atunci chiar și de pe vorbele, sfaturile și îndemnurile, ce ni le dau, putem judeca caracterul și conduita lor. Nu poate fi cinstit, onorabil și voit de bine, cel ce te conduce la desbinare — și nici nu poate fi vrednic de încredere, cel ce mai bine și mai bucuros se întovărășește cu rătnășișele celor mai inversunați pizmași, — cu Ungurul, Sasul, Turcul, Bulgarul, Jidovul, — decât cu tine, care ești fratele său, și care îți iubesti țara și neamul. Nu poate fi credincios și cu omenie acela, care se îndeasă ca parul în ochi, la slujbă grasă, dându-și tot ce are, ca să ajungă la scopul său; nici cel ce te ametește cu beutura! Binele nici tu singur nu ți-l poți face beat, decum, cel ce te-a măslăduit anume, ca să-ți vinzi votul tău.

Iacă semne, de pe cari poți ușor cunoaște, fără greșeală, pasărea cea bună, de cea rea.

În toiu învâlmășelilor și luptelor politice dintre oameni Dumnezeu a trimis întotdeauna și oameni de bine, cari au arătat calea mântuirii. Dar glasul lor profetic a fost nesocotit. De aceea a și urmat ruina și dezastrul, în care ne zbatem acuma, robi în țară liberă, calici în mijlocul atâtor bunătăți.

Astăzi — după atâtea încercări grele și dureroase — iarăși se ivește și înaltă sus, steagul mântuirii. În deplina credință și convingere că Dumnezeu e mai aproape în ceasul celui mai mare pericicol, Liga Apărării Naționale Creștine, care pe

Dumnezeu îl are în fruntea planurilor sale, din nou se adresează tuturor Românilor de bine, cari nu s'au pierdut de toată credința și nădejdea și le zice: Curaj și încredere în Domnul, că e bun și'n veac e îndurarea Lui; cu toții înainte pe calea mântuirii; veniți la unire și înfrățire sub steagul nostru pe care e scris *HRISTOS!* căruia toți să ne închinăm, *REGELE!* pe lângă care toți să ne grupăm, cu sinceritate, nu cu fățarie, *NAȚIUNEA!* pe care, toți să o slujim cu dragoste și râvnă frățească. Iar dacă țara va cere dela noi, să-i dăm alți îndrumători și cărmuitori — *în locul celor din trecut și de azi*, — atunci să ne ferim ca de foc și lucru rău, de toate partidele și oamenii lor, cari au adus țara la sapă de lemn și la desbinare și să ne înrolăm sub steagul *Ligii Apărării Naționale Creștine*, care vrea ca Românul să fie stăpân în țara lui.

Liga nu va pune nici într'un județ în listele sale alți oameni, decât cei designați de alegătorii județeni, între cari va trebui să fie reprezentate toate straturile societății românești, țărani, meseriași, învățători și preoți.

Toți au dreptul și pot fi deputați și senatori. Nu se poate ajunge altfel la rândulală și dreptate în țara aceasta. Ne-o dovedește trecutul dureros. Cime știe și poate să-și bată capul cu durerile și lipsele țaranului, meseriașului, școlăii și bisericii, ca oameni ce se țin de aceste feluri de cetățeni? De aceea Liga zice și lucră într'acolo, că în fiecare județ să-și aibă fiecare grupă, oameni aleși din bransa sa. Și aceasta se va face la toată întâmplarea. Înțelegeți dar și porniți toți pe calea mântuirii. Intrați în legătură cu oamenii Ligii și vă înțelegeți, alegând cu chibzuială' dintre oamenii cunoscuți, pe cei mai buni. În forma aceasta prin o unire frățească se va ajunge la conducători cu răspundere și la dreptate.

Lăpădați-vă de toți cari v'au amăgit cu minciunile și banul lor — ca să nu cadă asupra voastră blestemurile fiilor și nepoților voștri nefericiți și robiți pentru păcatele voastre și pentru rătăcirile din cari n'ați vrut să ieșiți nici în ceasul din urmă.

LIGA APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE.

Votați linia culcată

Suntem din nou înaintea **alegerilor**. Judecați mult, judecați bine, căci în momentul **când apăsați stampila, sigilați cu ea și soarta voastră, soarta țării întregi pe o lungă durată de vreme.**

Ce soartă v'ați făcut prin partidele ce le-ați pus în fruntea țării, o știți și o simțim cu toții. Mai trist chiar. Merităm această soartă. Noi ne-am făcut-o așa. **Fiecare țară își are guvernarea ce o merită.** Dar să nu ne pierdem nădejdea în Dzeu, care ne va ajuta, după ispășirea greșelilor noastre proprii, să ne luminăm și să vedem **adevărul, pe care apostolul neamului, Cuza, de 40 de ani ni-l arată, fără a-i fi dat ascultare, și fără a-l înțelege.**

Care este acel adevăr? Și de ce nu l'am înțeles?

Adevărul este că partidele politice toate sunt rele, sunt păgubitoare pentru țară, căci ele se formează spre a se fericii pe sine, iar nu ca să ferească țara. **Partid bun nu există, nici nu poate să existe, când partidul e compus din oameni, cu greșeli și cu păcate: lacomi și cu dragoste mai**

mare de bunul propriu, decât de al țării. **Fiecare trage la sine, nu la țară.**

Țara nu mai trebuie dată pe mâna partidelor. **Cu cât partidul e mai mare, și are partizani mai mulți, cu atât țara iese mai jefuită de partizanii partidului dela putere.** Aceasta s'a dovedit cu prisosintă.

Deci **jos cu partidele politice, cu toate partidele, fără deosebire, dacă vrem să ieșim din năcaz.**

Acesta-i adevărul. Și adevărul acesta Cuza l-a arătat, dar țara nu l-a înțeles, până s'a lovit cu capul de pragul de sus, ca așa să se deștepte și să-l vadă acum și pe acela de jos.

Și de ce nu l-a înțeles? Cel puțin 90 la sută din știutori de carte s'au înregimentat în partidele politice, undeși azi luptă cu patimă și inverșunare. Se înproașcă cu noroiu și se licitează în făgădueli neimplinite, numai s'ajungă la putere. **Cuvântul celor puțini și buni, adevărul cuzist, în larma cea mare de târg a profitorilor politici, a rămas neauzit de mulțime.** A trebuit să se înșele în toți. Toate partidele au guvernat. Liberalii de 2 ori. Averescanii de 2

ori. Național-Tărăniștii de 2 ori, iar Tărăniștii Drului Lupu au guvernat cu liberalii.

A trebuit să cădem în situația dezastruoasă în care ne găsim azi, ca țara să nu mai creadă celor ce au îmbătat-o cu vorbe. A trebuit în sfârșit să se înșele și în partidul Dlui Maniu, pentruca poporul să se îndrepte el însuși, și să-și întoarcă privirea în altă parte, și să caute acum cu grije și cu mai multă băgare de seamă să nu se mai înșele.

Au trebuit aceste suferințe, ca adevărul să iasă la iveală, și să ajungă la urechile oamenilor. Numele lui Cuza azi trece din gură în gură, și lumea se deșteaptă din beznă

Popor nedreptățit, ajută-te singur, și Dzeu încă te va ajuta.

Înțelegând voi, Români, adevărul ce vi-l descoperim, propovăduiți-l voi mai departe!!

Față de miile de agenți liberali, național-tărăniști, averescani și alte partide, cari au interesul de-a profita de pe spatelul mulțimii, voi mulțimea aveți interesul de-a nu vă mai lăsa înșelați și speculați de partide.

Noi n'avem organizațiuni la sate și n'avem agenți. Agenții partidelor de guvernământ au plată și făgădueli de-a căpăta ceva post mai mic sau mai mare, la vamă, la poștă ș. a. Pentru aceasta se merită să facă larmă și serviciu partidului la care s'au angajat. Unii agenți își fac profesiune, își fac slujbă, și la sate, din politică: „Cad ai noștii, vin ai noștii“ e cunoscută zicala aceasta și între popor. Astfel prin acest sistem partidele ce-au guvernat unul după altul această țară, trebuind să-și mulțumească fiecare partizanii săi, și neputându-i scoate pe toți cei puși în pită de ceilalți, s'au creat atâtea funcțiuni noi, și mici și mari, sub povara cărora țara azi amenință să se dea peste cap. Pentru cei mari s'au creat directoratele regionale. pentru cei mici s'au făcut locuri pentru cerință: la poștă, la primărie, la gară, unde era unul, azi vezi 2—3; unde erau 3, azi vezi și 13.

Liga Apărării Naționale Creștine nu este partid. Nu voește să fie partid.

Partidele, prin majoritatea voturilor, toate duc în mocirlă. Iar țara n'are pe cine să tragă la răspundere.

Cuza nu se lasă stăpânit în hotărârile sale de nimeni. El n'are comitete, unde se votează și se hotărăște cu majoritatea voturilor. El are numai consilii, unde membrii dau sfat. Hotărârea însă e a președintelui, care, fiind liber a face cum crede el că-i bine, este singur răspunzător.

Astfel stând lucrurile, doctrina lui Cuza e limpede ca lumina soarelui.

Dacă țara în alegeri se pronunță cu majoritate de voturi pentru L. A. N. C., atunci Cuza fiind chemat să guverneze, va trebui să guverneze în conformitate cu doctrina și programul său, fiind singur răspunzător pentru executarea programului.

Față de partide, cari dela origine, din nașterea lor sunt păcătoase, țara își poate alege omul bun. Partide bune nu-s; om bun, oameni buni, har Domnului se găsesc și în țara noastră că nu suntem noi cea mai ticăloasă națiune de pe pământ.

Omul ales de țară va trebui să răspundă. Partidele n'au răspuns, și mai ales nu s'a găsit partid să tragă pe celălalt la răspundere. Corb la corb nu scoate ochii. Față de un partid, țara-i neputincioasă, față de un om, cred că se schimbă lucrul.

Ce poate țara aștepta dela isbânda cuzismului? Iată ce:

Apărarea muncii și a produsului ei de cei ce o speculează și înstrăinează.

Mântuirea țării, de paraziți. Cine sunt paraziții? Acei cari nu trăiesc din munca lor proprie, ci din munca și truda altora. Păduchele și căpușa de pe oi sunt ființe parazitare, pentrucă trăiesc sugând sângele altor ființe, animale ca și ele, și cari paraziți, spre a nu fi văzuți, imprumută culoarea pielii în care s'au înfipt. Paraziți sunt buretele de pe salcie și vâscul, cari deasemenea imprumută culoarea plantelor pe cari cresc. Paraziți aint Jidanii, cari între Unguri zic că-s Unguri, între Români se dau Români și trăiesc așa de sute și mii de ani între neamuri, speculându-le avutul și aducându-le la sapă de lemn, situație, ce azi nu se mai poate tăgădui, și nici nu se mai poate suferi. Dar paraziți sunt și Românii, cari nu se deosebesc decât cu numele de Jidanii, cu cari se întovărășesc. Vidrighinii și Boilii și Dobreștii, în general Constantinescu-Porcii, trebuie să dispară din viața noastră politică, averile lor trebuie confiscate, și furii și răufăcătorii, și cei mari, ca și cei mici, să-și ia pedeapsa.

Toate funcțiile, cu rost, sunt folositoare. Toate funcțiile, fără rost, înființate să inbuibeze persoana, fără a fi trebuință de ele, sunt cuiburi de trântori. Ori statul e dator să ușureze traiul locuitorilor. Locuitorii sunt datori, în schimb, să munciască cinstit, și pentru aceasta e nevoie ca și răsplata să se împartă creștinește.

Pământurile, pădurile, fabricile, exploatarea, furniturile, L. A. N. C. le va readuce, în stăpânirea Românilor.

Revizuirea averilor, nu cei mânjiți sunt în stare a o face. Numai Liga Apărării Națio-

nale Creștine o va putea îndeplini, pentru că nu are în sânul ei nici Jidani și nici oameni întovărășiți cu Jidanii.

Numai L. A. N. C. va putea pedepsi ticăloșiile funcționarilor necorecți, opoșiți astăzi de partidele politice.

Regele este piatra fixă și simbolul de statornicire și tărie a vieții noastre de stat.

Urmând înțelepciunea și năzuindu-ne a ne apropia de cerințele învățăturilor lui **Hristos** prin întronarea dreptății, **Națiunea** se va reface, recâștigând nădejdi noi și condițiuni reale la o viață bună și sănătoasă.

Spre a feri atât pe producător, cât și pe consumator, de speculă, schimbul de produse va fi organizat și satisfăcut în întregime de cooperative.

Înșelăciunea și fraudă se va pedepsi aspru.

Speculatorii de rasă, Jidanii, ne mai găsându-și în organismul țării noastre rostul, ne vor părăsi.

În tot cazul, elementul românesc scăpat fiind de paraziți și înșelători, se va însănătoși și întări, redobândind pozițiile astăzi pierdute.

Românizarea orașelor și a instituțiilor înstrăinate, se va face astfel dela sine.

Dreptatea devenind baza reală a întregii așezări sociale, **produsele economiei de pământ își vor recăpăta prețul ce li se cuvine.** Cooperativele își vor extinde binefacerile, și asupra agriculturii, care va răsplăti munca și va înviora viața de la sate.

Bunăstarea satelor va influența în bine și aceea a orașelor.

Se va înfrâna cămătăria, prin pedepse aspre.

Se vor examina contractele de înstrăinare a bunurilor Statului și se va căuta soluționarea corăspunzătoare.

Se vor desființa directoratele regionale cu întreaga lege administrativă, căutând micșorarea cheltuelilor ce-au dus țara la disperare.

Vom curăți armata de Jidani.

Se vor reduce taxele școlare.

În licee și universități, se va stabili numărul ce va putea fi primit.

Se vor revizui încetățânirile, trimițând străinii invadați, peste graniță.

Se va scădea numărul deputaților și senatorilor.

Români! Judecați românește. Cine se întovărășește cu hoții, nu poate fi om de omenie. Cine se întovărășește cu Jidanii, poate el avea suflet creștin?

Iar cine v'au furat urnele și v'au căruțat în autobuse gratuite la Cluj, plătindu-vă tocane și beuturi la alegeri, cumpărându-vă voturile voastre cu bani, pot fi ei cinstiți? Ori cheltuelile acestea nu tot voi trebuie să le plătiți, **înzecit?**

Vedeți dar să nu mai greșiți!! V'ați is-pășit cred greșelile voastre. Sunt alegeri noi.

Votați linia culcată ..

Votați cu toții: Nu vă nimiciți voturile voastre! Jidovii, și cei ce-s vânduți partidelor, vor vota și fără voi. Nu ajutați celor ce au pus jug și stăpâni e pe bunurile voastre, ca stăpânirea lor să se pecetluiască.

Manifestul acesta nu-l aruncă. Dă-l mai departe!

Candidaturile L. A. N. C.

L. A. N. C. a fixat următoarele candidaturi pentru alegerile din Iunie 1931, la cameră:

1. ALBA Căpitan Constantin Argintaru.	4. BACĂU Iuniu Lecca.	7. BOTOȘANI Dr. Haralamb Vasiliu.
2. ARAD Dr. Dionizie Benea.	5. BAIA Avocat V. T. Prelipceanu.	8. BRĂILA Prof. N. C. Paulescu.
3. ARGES Diacon Popescu — Mozăceni,	6. BĂLȚI Prof. Gheorghe Cuza,	9. BUZĂU Preot Ioachim Stănescu.

10. CAHUL

Prof. I. David.

11. CALIACRA

Țașcu N. Batali.

12. CÂMPULUNG

Iuv. Grigore Bereciu.

13. CARAȘ

Docent Dr. V. Trifu

14. CERNĂUȚI

Prof. Teodor Huțan

15. CETATEA ALBĂ

Zamfir Apostol.

16. CLUJ

Prof. I. C. Cătuneanu.

17. CONSTANȚA

Avocat O. Manițiu.

18. COVURLUI

Avocat Donca Manea.

19. DÂMBOVIȚA

Docent Dr. V. Trifu.

20. DOLJ

Gh. Dem. Miutescu.

21. DOROHOI

Prof. Gh. A. Cuza.

22. DUROȘTOR

Țașcu N. Batali.

23. FALCIU

Prof. I. David.

24. GORJ

Colonel Iulian Pleșoianu.

25. HOTIN

Prof. Teodor Huțan.

26. HUNEDOARA

Ștefan Peneș.

27. IALOMIȚA

Dr. Gh. Macarovici.

28. IAȘI

Prof. A. C. Cuza.

29. ILFOV

Prof. A. C. Cuza.

30. ISMAIL

Dr. I. Simionescu.

31. LĂPUȘNA

P. Nicolau

32. MARAMUREȘ

Inginer M. P. Florescu.

33. MEHEDINȚI

Colonel Iulian Pleșoianu

34. MUȘCEL

Colonel I. Pătrășescu

35. NĂSĂUD

Prof. Octavian Mărcușiu.

36. NEAMȚ

Mihail Bicleanu.

37. OLT

Avocat I. V. Emilian.

38. ORHEIU

Inginer Gh. Popescu — Botoșani.

39. PRAHOVA

Preot I. Chirica.

40. PUTNA

Avocat I. V. Emilian.

41. RĂDĂUȚI

Nichifor Robu.

42. RÂMNICUL SĂRAT

Avocat I. V. Emilian.

43. ROMAN

Prof. A. C. Cuza

44. ROMANAȚI

Dr. C. Dăniță.

45. SĂLAGIU

Prof. I. C. Cătuneanu.

46. SATU MARE

Prof. Gh. Sima.

47. SEVERIN

Dr. C. Murariu.

48. SOMEȘ

Preot. Gheorghe Micu

49. SOROCA

Prof. A. C. Cuza.

50. SUCEAVA

Prof. Gheorghe Cărlan.

51. STOROJINET

Docent Dr. V. Trifu.

52. TÂRNAVA-MARE

Inginer V. H. Serdici

53. TELEORMAN

Dr. V. Trifu

54. TIGHINA

Căpitan Atanasie Cuza

55. TIMIȘ

Alexandru Țieranu

56. TULCEA

Avocat Donca Manea

57. TURDA

Prof. Nicolae Popa

58. TUTOVA

Avocat O. Manițiu

59. VÂLCEA

Colonel Iulian Pleșoianu

60. VASLIU

Avocat Dr. T. Rășcanu

61. VLAȘCA

Avocat O. Manițiu

In total: **61 de județe.**

Unele modificări, se vor putea face, după necesități, precum și fixarea candidaturilor în restul județelor.

Votați

linia culcată.

Alegerile, și L. A. N. C.

Partidele politice, au corupt și demoralizat țara. Peste tot: *ură și deprimare sufletească!*

Elementul principal de corupție în viața economică și politică, au fost Jidani. În aceasta, ei au descoperit secretul ruinării naționale, și drumul cel mai scurt, către comunism și anarhie.

Sărăcia și mizeria, sunt cei mai răi sfătuitori.

Cine se sbate azi în mizerie? Românul plugar, meseriaș, funcționar sau intelectual.

Cine trăiește azi din belșug, sfidând năcazul celor mulți?

Politicianii români și străinii, care au acaparat averi prin tot felul de mijloace imorale, demoralizând clasa producătoare a naționalilor.

În actuala stare de lucruri, când tot Românul este copleșit de datorii și de lipsuri, iar străinul și politicianul român, îmbuibați din furturile nerușinate, se fac alegeri.

Cum se prezintă masa electorală?

Sunt 2 tabere: minoritarii și Jidani de o parte, iar de alta, naționalii.

Toți minoritarii, cu fiecare nouă alegere, se bucură, pentru că au ocazia să speculeze încă-odată situația lor de electori, pentru a câștiga noi favoruri, noi privilegii și situații înalte (Subsecretariatul minorităților), în dauna țării, a naționalilor care rămân mai departe împovărați cu noi impozite, ca o turmă de speculă a politicianilor.

Fiecare nou prim-ministru, să grăbește să facă vizite de curtoazie, șefilor minoritari, pentru a și asigura votul lor. Acelaș lucru îl fac și ceilalți aspiranți, sau șefi de partide, împreună cu toată clică lor de candidați — senatori sau deputați — de prin toate județele țării. Peste tot, minoritarii cer privilegii, favoruri și posturi de căpătuială pentru ai lor, Unii cer, alții oferă și târgul este gata; țara sărăcită și bolșevizată, este târîtă de partidele politice către ruină, împreună cu poporul său care are o singură vină: iartă și uită repede nelegiuirile ce i se fac!

Massa electorală, este complect desorientată, deprimată și pornită, împotriva trădătorilor politici, care timp de 12 ani și-a bătut joc de încrederea pe care a acordat-o partidelor politice. Alegătorul român, nu mai crede în nimic. Mai cu seamă țărănimea, este pornită cu răzbunare, împotriva politicianilor, cari au angajat-o în datorii, pela bănci și pela avocați.

Băncile jidovești și avocații străini, s'au grăbit să stoarcă ultimul ban din munca țaranului român. Jidani bancheri samsari sau avocați, au pregătit sistematic pe țaranul român pentru idei extremiste, pentru comunism, idei ce nu aparțin sufletului românesc. Acești misionari ai comunismului roșu dela Moscova, au alimentat și provocat nemulțumirea în păturile rurale, ca mai târziu, să domineze prin teroare poporul, ca și în Rusia Sovietică.

Funcționarii cu o leafă de mizerie, să lasă mituiți de către Jidani, în dauna Românului comerciant sau industriaș, care își dă seama de imoralitatea mituirei și nu vrea s'o practice. Concurența nedemnă și necinstită a Jidanilor, face ca mulți comercianți români să dea faliment, ale căror întreprinderi încap în mâinile străinilor, care dobândind supremația economică, o vor avea și pe cea politico-culturală.

Camăta a distrus orice posibilitate de reabilitare. Țăranii, nu pot acoperi astăzi nici procentele, necum din datorie. Vând case, vite și tot ce produc mica lor economie casnică. Starea aceasta de mizerie, duce națiunea la decadență morală, fizică și economică, cu urmări incalculabile.

În această buimăceală, vin alegerile.

Din nou preoții și învățătorii se vor ciocni, cu taberele lor politice, din nou țărănimea va primi înmărmurită și gata de răzbunare, păcatele și ambiția „Domnilor“.

Afară de „Liga Apărării Naționale Creștine“, de sub conducerea d. Prof. A. C. Cuza, nimeni și nici o grupare politică nu duce luptă de idei; toate sunt partide politice cu păcate de ale politice slabe și interesate, care duc țara la anarhie.

L. A. N. C este gruparea tuturor bunilor Români, pe deasupra intereselor mărunte de partid. Oamenii din partidele politice, nu pot să se debaraseze — chiar dacă ar voi — de tactica de până acum, fiind de natura organică a partidelor politice.

În partidele politice, ambiția și orgoliul personal, alături de pasiunea banului, învinge totul. Chiar și sufletele curate se pervertesc.

Este timpul, se fim mai zeloși de soarta noastră și de a țării.

Când vom constata că, mărul este putred, va fi prea târziu.

G. F.

Comunicat

Alegerile generale, pentru cameră și senat, urmând a se face în zilele de 1 și 5 Iunie:

Nici o listă de candidați, nu va putea fi pusă în numele L. A. N. C., și cu semnul ei, decât având aprobarea scrisă a Președintelui Suprem.

Semnul electoral al L. A. N. C. este linia dreaptă orizontală, drum drept.

Ca și până acum, L. A. N. C. luptă și în aceste alegeri, **singură**, fără nici un cartel electoral cu nici-un partid și nici-o altă organizație.

Toți bunii Români sunt chemați să sprijine acțiunea L. A. N. C. împotriva partidelor, care au istovit puterile nației românești, și pentru realizarea programului său mârțitor Hristos, Regele, Națiunea.

Președintele Suprem
al L. A. N. C.

A. C. CUZA.

Ciocniri între regaliști și Evrei, la Paris

În cartierul evreesc din Paris au fost în ziua de 26 IV 1931, violente ciocniri între regaliști și Evrei. Membrii ai asociației „Camelots du Roi“ au răspândit de mai multe zile ziarul „Action Française“ și manifeste *antisemite*, pe străzile cartierului evreesc.

Un grup de tineri evrei au încercat să împiedice răspândirea manifestelor. Un detașament de „camelots du roi“ a sosit în ajutorul grupului care răspândea manifestele, și s'a produs o violență ciocnire, în cursul căreia mai multe persoane au fost rănite.

Citiți și răspândiți

Infrățirea Românească

